

33.kapittel – Herrens arm (Jesaja kap.61;1-11)

"... Da hjalp hans arm ham, og hans rettferdighet støttet ham." (kap.59;16).

Da tidens fylde kom, utsendte Gud sin Sønn. Etter sin dåp i Jordan tilbragte Jesus 40 døgn i fristelsens ørken for å fullende sin innvielse for den gjerning Gud hadde utsett for ham. Med Guds ånd over seg begynte han sitt frelses arbeid. Lyset skynte in mørket. Sabbaten, i likhet med hele Guds lov, var en glede for ham og Lukas forteller oss at: *"Han kom til Nasaret, hvor han var oppfostret. På sabbatsdagen gikk han inn i synagogen, slik han pleide å gjøre, og stod opp for å lese for dem."* (Luk.4;16).

"Å utrope et nådens år fra Herren ..."

De ga ham profeten Jesaja bok og han begynte å lese fra kapittel 61: *"Herren Herrens Ånd er over meg, fordi Herren har salvet meg til å forkynne et godt budskap for de saktmodige. Han har sendt meg til å forbinde dem som har et sønderbrutt hjerte, til å utrope frihet for de fangne og frigjørelse for de bundne, til å utrope et nådens år fra Herren ..."* (v.1-2). Midt i setningen lukket Jesus boken, satte seg og til en lydhør forsamling sa: *"I dag er dette Skriftens ord blitt oppfylt i ørene deres."* (Luk.4;21).

Jesus var den *"Herrens arm"* om hvem Jesaja hadde profetert. Hans budskap ville nå de saktmodige, de fattige i ånden og de undertrykte og ville dele menneskeheten. Hans ord ville fylle noen med forundring og andre med vrede. Noen ville falle ned for ham, mens andre ville forsøke å kaste ham ned fra fjellet (Luk.4;22-29) og fordi han var da iblant dem som en frelser: *"han gikk midt igjennom flokken og drog bort."* (v.30).

Hans seier i ørkenen viser Jesu forståelse av Jesajas ord. Guds Ånd var over ham for at han skulle forkynne, helbrede og frelse og ikke for å danne brød fra steiner, synlig bevise Guds beskyttelse eller unngå korset.

Men Jesaja hadde allikevel sagt (kap.59) at Messias' gjerning ville bestå både av frelse, hevn og nidkjærhet. Jesus holdt opp midt i en setning ikke fordi hevners arbeid tilhørte en annen, men fordi han først måtte fullende sin frelses gjerning. Mange av Jesu lignelser lærer oss dette. Lignelsen om ugresset Blant hveten (Matt.13;24) viser at den gode sæd blir sådd om våren. Både hveten og ugresset vokser sammen om sommeren inntil høsten. Først da ville dommen skje og Guds rettferdige dommer bli utøst over en ugudelig verden.

"En hevners dag fra vår Gud"

Den del av setningen som Jesus ikke leste i synagogen fullender bildet: *"... til å utrope et nådens år fra Herren og en hevners dag fra vår Gud, til å trøste alle sørgende, til å gi de sørgende i Sion hodepyrd istedenfor aske, gledes olje istedenfor sorg, lovprisnings drakt istedenfor en avmektig ånd. De skal kalles rettferdighetens terebinter, Herrens plantning til hans ære."* (v.2-3).

Denne hevners dag vil komme *"over alle dem som bor over hele jorden "* (Luk.21;35) – en nødvendig rensing for at Guds rike kan etableres. Men Jesu ord til de trofaste var: *"Men våk*

hver tid og stund, og be at dere må bli aktet verdige til å unnfly alt dette som skal komme, og til å bli stående for Menneskesønnen." (Luk.-21;36).

Dette Jesu ord er basert på tankene som Jesaja kap.61 inneholder. Hevnens dag er også trøstens dag for "de sørgende", og de som "blir stående for Menneskesønnen" vil få "lovprisnings drakt istedenfor en avmektig ånd", det vil si, det evige liv. Denne lovprisnings drakt er tilgjengelig fordi Herren Jesus tok på seg rettferdighetens og frelsens klær. Får vi kjennskap til disse ting må vi følge på den samme vei – etter i Jesu fotspor slik at vi, ved Guds nåde kan bli stående for Menneskesønnen ved hans komme og bli kalt "rettferdighetens terebinter, Herrens plantning til hans ære."

I Åpenbaring kap.22 er disse beskrevet som "livets trær" som stod begge sider av "livets vann". Bladene på dette tre sies å være et legemiddel for folkene (v.2) og resultatet blir at Herren vil bli æret.

Prester og tjenere

Åpenbaringen kap.22;3 fortsetter: "... og hans tjenere skal tjene ham." Jesaja viser oss hvordan de vil gjøre dette: "Men dere, dere skal kalles Herrens prester, vår Guds tjenere skal de kalle dere. ... evig glede skal bli dem til del ... Deres ætt skal bli kjent blant folkene ... Alle som ser dem, skal kjenne at de er en ætt som Herren har velsignet." (kap.61;6-9).

Eller, som det står i Åpenbaringen, "de skal være Guds og Kristi prester, og regjere med ham i tusen år." (kap.20;6). Hvilken vidunderlig evangelium dette er! Himmels Gud kaller mennesker til seg og ber dem forberede seg ved troen på og lydighet mot hans ord for det evige liv, slik at de kan leve og regjere sammen med Kristus på jorden og være med på å oppfylle det vakre ord:

"For jorden skal fylles med kunnskap om Herrens herlighet, likesom vannet dekker havets bunn." (Hab.2;14).